

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 21.

Fjerde Sessions anden Samling.

9de Møde.

Onsdagen d. 23. Marts.

(Forts.)

Indenrigsministeren (forts.): Med Hensyn til Spørgsmaalet, om man skal betragte denne Udgift som en sælleds Statsudgift, har den ærede Rigsdagsmand for Mariboe Amts 4de Valgkreds (Monrad), uagtet det, han bemærkede om det Dunkle i Forholdene, dog seet sig i Stand til at ophylse saadanne Data, der allerede give tilstrækkelig Grund til ikke at gaae ind herpaa. Det er nemlig ganske vist, at Slesvig af alle Landsdele er bleven meest bebyrdet med Hensyn til Kjørsler; der har jo været Rigstroppe i et Antal, som langt oversteg den danske Armee, der har været Bevælgelser af store Troppemasser frem og tilbage, og det er jo bitterligt, hvorledes Nordflesvig har lidt ganske særdeles ved slige Transporter. Dernæst har der været Transporter for den danske Armee i en overordentlig Grad, fordi Arméen i 1850 var concentreret i Slesvig med en ganske særdeles Styrke, og alle Slags Ting, navnlig Proviant og Fourage, maatte jo føres og hjøres af Slesvigere. Det er ogsaa ganske vist, som den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at Holskeens Befolkning, og navnlig den Deel af Befolkningen, Bondestanden, der ikke deeltog meget i Insurrectionen, har lidt meget ved Kjørsler. Det er Noget af det, der har trykket ganske særdeles paa dette Land, hvor der ogsaa i lang Tid har været concentreret store Troppemasser. Forøvrigt skal jeg ikke gaae ind paa den ærede Rigsdagsmands Bemærkninger, der vedkomme Finantsministeren og ikke mig, men det forekommer mig dog, at disse Data ere tilstrækkelige til at godtgjøre, at man bør betragte denne Sag som en Kongeriget vedkommende.

Monrad: Den ærede Indenrigsminister har anført, at efter Krigsskadeerstatningsloven fik Kjøbstæderne fuld Vognmandstaxt, og at

her faae de kun $\frac{2}{3}$; hertil skal jeg bemærke, at Landbefolkningen efter den foreliggende Lov kun vil faae $\frac{2}{3}$ af det, som er blevet tillagt dem ved Krigsskadeerstatningsloven (Indenrigsministeren: Det er en Misforstaaelse! — En Stemme: Det halve!), nemlig 72 $\frac{1}{2}$. Forøvrigt skal jeg kun bemærke, at jeg ikke skøner, det er nødvendigt, fordi man fastsætter et Maximum, at optage Noget paa Tillægsbevillingen, da det hele Beløb jo ikke skal udredes i det førstkommande Finantsaar; dersom det, mod Formodning, skulde vise sig, at det fastsatte Maximum skulde overskrides, saa vil det Manglende jo ganske simpelt kunne optages paa Budgetterne for de følgende Aar.

Indenrigsministeren: Der ligger en Misforstaaelse til Grund for den ærede Rigsdagsmands Uttringer. Jeg sigtede slet ikke til Krigsskadeloven, men til Loven om Erstatning for Kjørsler i den forrige Krig fra 1807—14, til den Lov fra 1832 — jeg erindrere ikke i dette Dødblik dens Datum —, som ordnede Erstatningen for disse Kjørsler. Den gav Kjøbstæderne fuld Erstatning efter Vognmandstaxt, og jeg meente, at det ogsaa var et Datum, som talte for at give en høiere Erstatning til de Byer, der ikke havde udredet Kjørslerne in natura. Naar jeg talte om Tillægsbevilling, saa meente jeg blot en Bevilling af et Tillæg over det fastsatte Maximum; jeg tænkte ikke paa, at det just skulde skee ved en „Tillægsbevillingslov“; det bliver jo ligegodt Tillæg til den Bevilling af 500,000 Rbd., som vilde blive givet i denne Lov.

Condrup: Det har forundret mig meget at høre den høitærede Indenrigsminister udtale den Mening, at der burde tilkomme Kjøbstæderne en større Godtgjørelse, end de øvrige Dele af Landet; thi det forekommer mig, at, da det er een og samme Byrde, saa maa den hvile lige trykkende, hvad enten den bæres af Landbefolkningen eller af Kjøbstadbefolkningen,